

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. **Opravištvo**, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Slovenci v Ljubljani smo zmagali s svojo močjo!

Tukajšnji „Laibacher Tagblatt“ pripoveduje, da bi mi Slovenci v Ljubljani ne bili zmagali, ko bi nam vlada ne bila pomagala. Isto trdijo druge nemške novine. To pa nij res. Mi v Ljubljani smo zmagali samo z narodnimi glasi, zato, ker je bila volitev svobodna in ker je naših volilcev dovolj na volišče prišlo. Torej nij res, če „Laib. Tagblatt“ v četrtek piše:

„Es ist auch nur dem Umstande der Fahnenflucht einer grossen Anzahl von Beamten, die sonst für die Verfassungspartei wählten, das ungünstige Wahlergebnis zuzuschreiben. Man arbeitete in diesen Kreisen mit allerlei Mitteln für den Regierungskandidaten. „Slovenski Narod“ beweist sich gegen die betreffenden Faiseurs sehr undankbar, da er sie mit Stillschweigen übergeht, namentlich hätte es ein bei der Bezirkshauptmannschaft Umgebung Laibachs stehender Beamte verdient, das seine Agitation um die Wahl des Hofsekretärs Schneid in den slovenischen Blättern hervorgehoben worden wäre. Derselbe war für die Wahl des national-klerikalen, zugleich Regierungskandidaten mit unermülichem Eifer thätig.“

Najprej bodi povedano, da „Slovenski Narod“ nima časti poznati ónega neimenovane gospoda agitatorja od okrajnega glavarstva. Torej se mu hvaležnega izkazati nij mogel. Obžaluje pa poštenega moža, od „Tagbl.“ tu denunciranega, zaradi tega močno, ker je s svojo agitacijo tako malo opravil, kakor bode iz doljnih števil razvidno. Obžaluje ga tem bolj, ker je imel tako silno težavno in nehvaležno nalogo, zlasti manjše uradnike prepričati, da nemškutarija in vlada nij zmirom vse eno.

Če pa „Tagblatt“ in „N. Fr. Pr.“ trdita, da imamo v Ljubljani zmago zahvaliti pripadu „velikega števila uradnikov,“ ki so prej z ustavoverno stranko glasovali, odločno to zavračamo kot neresnično. Mi se mej soboj jako dobro poznamo, poznamo pa tudi óne, ki nijso z nami. Naš agitacijski odbor je bil uže toliko obširen, da je presoditi mogel tega ali ónega.

Mi smo po volitvi pregledali na tanko imenik vseh k volitvi došlih volilcev, katere smo zapisavali mej volitvijo, ter sledeče zanimive pa zanesljive številke našli. Za našega kandidata je glasovalo **340** odločno narodnih meščanov, **115** drugih narodnjakov, to je, advokatje, zdravniki, duhovniki, profesorji, narodni uradniki, učitelji itd., tedaj je dobil naš kandidat pl. Schneid **455** zanesljivih narodnih glasov, torej uže večino, 39 pa mu jih je res pripadlo od ta-

ch meščanov in uradnikov, katerih nijmo šteli za naše po prejšnjih izkušnjah. Deschman je dobil 386 glasov, mej temi samo **119** meščanskih, a **267** družib, največ od c. kr. uradnikov in c. kr. penzionistov. Ako bi sila bila, ko bi se namreč mej volitvijo bilo pokazalo, da smo v manjšini, imeli bi bili mi od naše strani še kakih 60 do 70 mudnih pa bolj narodnih volilcev, katere bi si bili upali na volišče spraviti. S tem je dovolj dokazano, da pri vsakej ljubljanskej volitvi lebko zmagamo, samo da pridejo naši volilci! To dokazemo odličnim gospodom v nasprotni stranki z imeni, ako se hoté za to potruditi. Javno imen nehčemo še zdaj prinašati, ker nečemo nikomur neprijetnosti delati. Našim neodvisnim narodnim volilcem pa smo dolžni, da odločno njih zmago njim pripisujemo, ne pa uradnikom, ki so šli v ogromnej večini, ali z malo izjemo skoro vsi za Dežmana v ogeanj. Bog daj, da bi tudi ti uradniki kmalu izpoznali, da bi bilo najlepše za njih, če v slogi z narodom volijo, mej katerim živé in svojo službo opravljajo, a ne zoper ta narod. Potlej bode mir in sporazumljenje, katero želimo na pravičnostnej podlagi vsi.

V prvem članku od srede zabavlja „Tagblatt“ na „došlega mesijo Hohenwarta in na njegovo c. kr. propagando.“ Naj se potolaži! Njegova stranka pač vé, kako lahko se s tako propagando volilni boji vajujejo, mi smo vajeni dozdej le na svojo moč opirati se. Nemškutarjev bo zmanjkalo kakor kafe na svitu, kadar bodo óni samo na svojo moč opti. Dozdej še nijso bili, zakaj torej nijso hvaležni za to podporo, kar so je imeli, — pa še propali! In sicer samo za to propali, ker smo mi imeli enkrat toliko postavne svobode pri volitvah, da smo svoje moči razvili, ne več, ne menj?

Celjska volitev za mesta in trge.

Iz Celja 4. julija. [Izv. dop.]

Propadli smo s svojim kandidatom, pa propadli smo častno, in le za to, ker so skoraj vsi c. k. uradniki za Foreggerja glasovali in deloma tudi zanj agitirali. Vprašamo, dozdanje ustavoverce: Ali nij to čudna prikazen, da vladni organi fanatično delajo za moža, ki je uže dozdanjej vladi nasproti stal v hudej opoziciji in bode prihodnej še bolj oponiral. Tako vedenje uradnikov je dozdej nenavadno, in močno spominja na Hohenwartove čase. Tudi zdaj so se uradniki hrabрили s tem, da bode kmalu spet nemško liberalna stranka na krmilu, in zato so šli v svojem vedenji tako daleč, da so težu vseh svojih glasov nemškemu Foreggerju po-

delili proti odločneje avstrijskemu kandidatu Berksu.

Zdaj pa se uradniki utegnejo hudo motiti, politični položaj je ves drugačen, kakor pod Potockim in Hohenwartom. Uže ima grof Taaffe kljubu njemu nasprotni agitaciji mnogih uradnikov zagotovljeno veliko večino v državnem zboru, ter si jo bode tudi vedel ohraniti.

Še drugo čudno ali nenavadno prikazen smo videli pri tej volitvi. Celjski opat Wretschko je strastno za Foreggerja agitiral, od katerega vsak vé, da je „freimaurer“. To nam je lep par, katoliški duhoven in „freimaurer“. Ta famozni opat je celo v „Cillier Zeitung“ razglasil neko „poslano“ proti Berksu, zaradi katerega bode g. Berks opata tožil za voljo razžaljene časti.

Pa kljubu tem pritiskom je Berks dobil tako častno manjšino, kakor dozdej še nobeden proticeljski kandidat. Slava našim narodnim volilcem zgornje-savinjske doline, ki so tudi tačas pokazali, da se vedó držati strogo narodne discipline. Gospod Berks nij bil odločno narodni kandidat, on je reprezentiral načelo približevanja in pomirjenja narodov, zato so narodni volilci sklenili, zanj glasovati, in kar so sklenili, so tudi storili. In res je zmagal gospod Berks v vseh mestih in trgih, ki volijo s Celjem, v Brežicah in Konjicah, ki sta zvesta ostala svoje obljubi, in v Rogatcu, kar nas mora vse veseliti. V Šoštanjih so bili glasovi jednaki. Mi pričakujemo, da se tamošnji privrženci prusijanskega duha obsvetljijo kmetom v okolici, ki so skozi in skozi narodni, da bodo potem vedeli, kam pri kupovanji blaga in obiskovanji krčm nesiti svoje krajarje.

„Nemško (?)“ Celje pa je zadušilo vse drugod oddane glasove. Celje hoče tedaj ostati jedina nemška enklava, otok v celej tej volilnej skupini, isto Celje, ki teži sredi slovenskega ljudstva ter se živi od dobička iz kmetov. Najpomislijo Celjani, kam jih bode s časoma dotirala njih slepa strast proti Slovencem v deželi, kjer je narodna zavest vedno bolj vzbujena in ker zdaj uže vsi drugi trgi in mesta (glej Konjice, Brežice) sprevidajo, da le po prijateljskem mejsobnem delovanji mej meščani in kmeti se daje splošno blagostanje doseči. Ne dajte se Celjani od nekaterih hujskačev še dalje za nos voditi in zlorabiti za namene, od katerih bi se sami odvrnili, ako bi vedeli, kam upravo ta agitacija škili. O tem še več prihodnjic.

Za zdaj le konstatiram, da izid te volitve nas narodnjakov nikakor nij prestrašil. Zdaj smo še le prav spoznali, kakšno moč uže imamo tudi v mestih in trgih. Le s pomočjo kacih **100** uradniških glasov je

zmagal Nemeč Foregger; ako te odštejemo, ima Foregger le 205, Berks pa 260 meščanskih glasov. Meščanje neodvisni so torej Berksa volili. Ko se bodo uradniki prepričali, da se ne vrne nemško-liberalni, Slovanom sovražni sistem, bodo tudi oni bolj pohlevni postali, in potem naj le pride nova volitev. Lahko bo štel Foregger svoje glasove, kajti zmagal bo z veliko večino le naš kandidat, ki bode na svojo zastavo zapisal popolno ravnopravnost vseh avstrijskih narodov, tudi Slovencev!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. julija.

Najvažnejša volilna novica je padeč ministra Stremayra v štajerske Lipnici in da pride v ponedeljek v ožjo volitev. Volitve na ta način bi minister pač ne smel niti sprejeti, kakor je tudi Glaser res precej izrekel, da je ne sprejme. Bode li Stremayr imel meaj rashloutja kot Glaser?

Sicer so v štajerskih mestih voljeni „fortschrittari“ Walterskirchen, Falke, Heilberg, Duhatsch (Maribor) in Foregger. Iz Gradca, kjer kandidira Rechbauer, nam rezultat še ni znan, pa je menda gotovo Rechbauer izvoljen.

Vnanje države.

„Daily News“ poročajo, da gre angleško-zuluvška vojna v južnej Afriki h koncu. Mirovna dogovarjanja da so se uže pričela, ker je zuluvski kralj Cetewayo Angležem s pogoji ponudil premirje, in se zdaj mirovni pogoji pričakujejo z Angleške.

V Versaillesu je francoski senat dne 3. t. m. potrdil zakon, da se zbornice prese lijo v Pariz, s 159 proti 107 glasovom. Te stalis je predlagal, da morajo vojaki in oficirji zopet prisegati.

V Berlinu je komisija za colni tarif naložila na kavo 40 mark, na petrolij 4 marke. Na dalje se je sklenilo, da se bode tudi avstrijski lan naložil s colom, kakor hitro bo potekla trgovinska pogodba mej Avstrijo in Nemčijo.

Zanimiv je najnovejši korak Bismarkov nasproti Rusiji. Ukazal je on namreč nemškemu poslaniku v Peterburgu, Schweinitzu, da naj se ruskej vladi pritoži radi ruskega novinarstva, ki piše ostro zoper Nemčijo. Trudi se tudi, da bi zapretil prijateljsko zvezo mej Rusijo in Francijo. No, zvezda Bismarkova otemnela je tudi pri njem doma na Nemškem tako, da tudi na zunaj njegova beseda néma več prejšnjega upljava, najmenj pa na Francoskem in Ruskem, kjer znado dobro, kaj pomeni nemško prijateljstvo.

Dopisi.

Iz Celja 3. julija. [Izviren dop.] (Dr. Vošnjakova volitev.) Da bode pri nas izvoljen naš dozdani poslanec g. dr. Vošnjak, o tem pač nikdo nij dvomil. Šlo nam je le za to, da bi volitev bila jednoglasna in bi tudi mi štajerski Slovenci pokazali se vredne brate svojih slovenskih bratov na Kranjskem. Vedeli smo sicer, da se od naših volilcev nobeden ne bode izneveril, pa izvoljena sta bila v Trebovljah dva Nemca, gg. pl. Gosleth, lastnik velikih tovarn in g. ravnatelj Eichhaelter. Od teh nijsmo mogli zahtevati, da bi volila slovenskega kandidata. Pa glejte! Obadva sta glasovala za g. dr. Vošnjaka, kajti, rekla sta, kdortuje narodnosti mej slovenskim ljudstvom živi, ne sme mu nasprotovati v njegovih pravičnih političnih nazorih, ampak se mora ravnati po splošnem mišljenju naroda mej katerim živi. Ker sta vedela, da njuni slovenski volilci želé slovenskega poslanca g. dr. Vošnjaka, bilo bi nepošteno, za koga drugega

glasovati. In tako se je zgodilo, da je bila volitev enoglasna. (Bog živi take poštene Nemce mej nami! Ur.)

Ko je potem še došel telegram iz Bréžic, ki je enak izid tam naznanil, zagrmeli so navdušeni živioklici po volilnej dvorani. G. dr. Vošnjak zahvaljuje se v kratkih besedah in večina volilcev gre potem v gostilno k „belemu volu“ kjer so se vrstile napitnice in razna vprašanja kmetskih volilcev do g. posl. urci, na katerem je v občno zadovoljnost odgovarjal.

Veselje je do vrha priklopelo, ko je došel telegram iz Maribora, naznanjujoč veleslavno zmago Slovencev. Končno moram še pohvaliti celjski slovenski pevski zbor, ki je s svojimi krasno ubranimi pesnimi in lepo donečimi glasovi nas razveseljeval uže na večer pred volitvijo in po volitvi. Po noči so peveci g. dr. Vošnjaku zapeli tri pesni pod oknom. Ko smo se razšli po volitvi, smo le to željo izrekli, da bi tudi v mestnej skupini zmagali proti Nemcu Foreggerju in je vsak obljubil, da bode delal in agitiral, kar se bode dalo.

(Pristavljamo k temu dopisu, da je dr. Vošnjakova volitev jelina na Štajerskem, ki je popolnem jednoglasna. Nemci némajo nobene pokazati. Ur.)

Iz Spilfelda na štajerskeji nemško-slovenskeji meji 3. julija [Izv. dop.] Nij hiperbolično, če primerjam veselje, katero je včerajšnji dan prešinilo srce slednjega rodoljuba z radostjo navdajajočo tačas ves krščanski svet, ko je nekdanj zmagal Turke slavni Sobieski. Kakor so se takrat oslobojeni objemali in poljubovali solznih očij, jednako je marsikateremu zasvetila radostna solza, češ, da smo po tolikem naporu vendar le Slovenci vrgli vraga. Včeraj smo pokazali svetu, kaj more ljubezen do domovine in koliko moči daje človeku pravična in sveta stvar. Živé še Slovenci mej Dravo in Muro! Seidlovci in Possekovci so posekani. Akoravno so nemškutarji po geslu: „flectere si nequeo superos, Acheronta movebo“ vsa sredstva upotrebovali, da prekanijo volilne može; da si je zlogasni Seidl sam moledoval za Posseka, če prav je svojega ljubimca „con affizione e amarezza“ priporočeval, vendar vse zastonj. Iztekla se jim je ura. „Krivi so Zen in usode zavid in temna Erija“ zdaj javčejo zagrizeno.

Izvenredno možato vedli so se volilci na meji ob murskem bregu. Fara sv. Egidij je poslala 9 volilcev v boj. Vsi so ostali zvesti, čemur se je tem bolj čuditi, ker so dozdej skoraj izključljivo vedno Seidla in Brandsteterja volili, ker jih je Seidl sam obiskal, ker so povabila od nemškutarskega mariborskega odbora dobili, da se udeležé volilnega shoda. In če še dostavimo narodno zanemarjenje tukajšnjega ljudstva in popolno demoralizacijo vsled vednega pritiská od nemškutarjev in vsled slabega gospodarstvenega stanja, moramo odkrito reči, da tako sijajnega izida nijsmo nikoli pričakovali. Veselo nas je iznenadila sicer pozna, pak v pravem času še došla emancipacija od mariborskih švabskih kričačev, tembolj, ker sta dva volilca, v našej okolici najodličnejša moža, ponemčena Slavjana, stotnik in posestnik g. Danevicki in poštar g. Svaty našej stranki se pridružila. Prvi izustil je te-le pomenljive moževske besede: „wenn ich unter den Slovenen lebe, muss ich auch mit den Slovenen wählen.“ Ko bi tako vsi mislili in storili! Kako lepa sloga bi mej nami bila, v kako lepem miru in v blagodejnej spravi bi živeli,

vzlasti tukaj na meji! (Res je! Nemški uradniki po vsem Slovenskem naj si te može v izgled vzmó.)

Toda odslej se nadejamo za trdno, da v političnem obziru in dakle tudi v gospodarstvenem napočijo milejši časi. Saj je pa tudi skrajna doba, če nečemo, da slovenski posestniki popolnem izginejo. Nemški živelj leto za letom v slovenske gorice sili, kmetiča za kmetijo preide v graških in mariborskih mestianov vlast. Tako gine temelj našega narodnega in gospodarstvenega blagostanja. Namesto domačega posestnika imamo uže polovico nemških vincarjev in „majarjev“.

Vročá želja je torej nas vseh, da se novozvoljeni g. poslanec v prihodnjem parlamentu posebno czira na gospodarstvene razmere našega kmeta, naj pove na Dunaji, da preti popolni pogin slovenskemu posestniku.

Iz savinjske doline 3. julija.

[Izv. dopis.] Cela savinjska dolina je z izidom volitev svojih, kot tudi sosednie nam kranjske dežele prijetno iznenadena. Vsacemu se radost uže na licu pozna, da je Slovenija tako krepka se pokazala, ter vse nam sovražne nakane v malo dneh popolnoma uničila.

In baš tako nas je razveselil denes v noči dež, katerega smo zelo potrebovali. Pri tej priliki je bila huda nevihta, zeló je treskalo in grmelo. Blizu savinjskega mosta je v neko hišo tresčilo, kjer je ležečega kmeta omamilo, ter ga na glavi in na nogi nekoliko očkodovalo. Tudi v Gomilski je na prostem tri pevajoče kmetske fante omamilo. Eden se kmalo zavé, ter hiti po vode, da bi ónima k zavestju pripomogel. Ko nazaj pride, naide ju uže pri zavestji — zapomnili si bodo ta dogodjaj dobro, ter se vasovanja o nevihti varovali.

Iz Višnjegore 2. julija. [Izv. dop.]

Izid volitve Višnjanskega mesta 30. junija povedal je „Slovenski Narod“ uže v predvčerajšnjem listu. Sijajno je zmagala narodna slovenska stranka proti nemškutarskeji. Ob pravem času so se vrnili naši volilci, ter stopili na volišče v pravej kranjskeji naravnej podobi kot domači slovenski možeje, kar so v resnici, in kar so zgrešili kazati do zdaj le po zmoti. Prijazna Višnjegora se mora šteti od slej kot narodno mesto ne pa nemškutarsko. Višnianje se radujemo zmage, s katero smo zlomili uže zarüovele oklepe tujeja upliva, ter se očistili madeža, ki je grdil nas in naše mesto pred drugo kranjsko deželo. Z ozirom na dosedanie naše volitve, sme se zadnja volitev v Višnjigori za odlično imenitna in pomenljiva smatrati. Z zmago našo padel je steber podpore nemškega gospodarstva na Slovenskem. Kako smo Višnianje po volitvi veselo klicali vsem Slovincem: „Živeli!“ tako gotovo kličejo vsi drugi zavestni Slovenci: Živeli Višnjanski narodni volilci!

Da-si pa smo zmagali, in se tega čina srčno veselimo, greni nam veselje vendar-le, da imamo mej soboj še nekatere mlačne, in ne dovolj pogumne narodnjake, in nekatere strastne neprijatelje in nemškutarske sovražnike, katerim nobeno sredstvo nij preslabo, ako vspeh obeta.

Prihodnjič hočem morda poročati bolj na drobno gibanje naše volitve in delovanje posebno óne vrste nasprotnikov, katerim je vsak, pošten ali nepošten pomoček dober. — Za denes naj le še pristavim, da se je volitev od 9. do 10. ure zjutraj vršila.

Iz Bohinja 3. julija. [Izviren dop.] Bral sem v „Slovenskem Narodu“, da se je Belopeški čudni „državni poslanec“ tudi v Bohinji ponujal. Pa v tej zadevi je vaš rádovljiški dopisnik krivo slišal. To pri nas nij mogoče. Bohinjcem o tem nij nič znano. Oai so narodni in bodo ostali zvesti in hrabri Sloveni, dokler bode stal naš sivi staroslovenski Triglav. G. Fr. Preširen (škoda da najlepše ime slovensko nosi) je le za tiste, ki zrajo do pet šteti. Ko pride zopet v Bohinj naj pomisli, kaj govori če je sam kaj takega govoril. On, ko je prišel v Bohinj, ker je ud gozdne cenilne komisije, je le upil: „Ist schon recht, dass die dummen Bauern die Pfaffen gewählt haben“, in to za to, ker Brézniciani njega nijso hoteli voliti za volilnega moža. Bohinjci smo narodni Slovenci in to smo pokazali, ker smo same priproste ali pametne kmete brez nadzorstva na volilno bojišče poslali. Pa so dobro opravili tako, da jih hvale vsa domovina, le tuji naseljenci morda ne, tem pa nij mar za dobro naše dežele.

Iz Črnomlja 3. julija. [Izv. dop.] Kakor povsod po milih slovenskih pokrajinah, tako je bilo tudi pri nas občno veselje zaradi narodne naše zmage. Slava volilcem!

Ne morem si kaj, da ne bi nekoliko opisal volitve v Črnomlju. Brez vsake agitacije volil je vsak meščan slobodno po svojem prepričanju narodno, — le 11 c. kr. uradnikov je glasovalo za Kromerja.

Od strani občine so bili v volilno komisijo voljeni trije gospodje: župan Šušteršič, c. kr. sodnik Dev in župnik Vesel. Katere pa je politični komisar dr. Hinterlechner imenoval? Necega Hartmana, zoper katerega je občina uže prej protestirala, nadučitelja Jeršinovica živinskega zdravnika Wirglerja, ki je uže več let tu in še zljaj slovenskega jezika ne zna in litijskega dr. Erschena. Pri volitvi predsednika komisije je bilo na obeh straneh enako glasov in c. kr. okr. komisar imenuje dr. Erschena. Iz narodne večine nij tedaj komisar niti jednega imenoval v volilno komisijo, a za predsednika imenoval dr. Erschena. To naj bode tudi v odgovor ljubljanskemu „Tagblattu“, ki hoče vedeti, da je vlada pritiskala za nas na uradnike. Vsaj so tu vsi politični in davkarski uradniki, broječi 11 glasov, volili Kromerja.

Iz Postojne 2. julija. [Izv. dop.] Res dan slave za celi slovenski narod imenovati se mora 30. junij t. l., ker na ta dan je zvedel svet, da slovenski narod, čeravno majhen in obkoljen od vseh strani s tujimi elementi, ter v svojej sredi imajoč renegatske gade izdajice, ima svoj gotovi obstanek in svojo prihodnost, ker se ne dá upogniti. Jendenkrat pade, drugič močnejši in silnejši vstane! Iz datov, ki pred nami ležé, razvidi se, kako huda borba z našimi nasprotniki je bila v večini kranjskih mest in trgov, in namen pričujočega dopisa je le osvedočiti, kakih sredstev se je nam nasprotna stranka tukaj posluževala. Te stranke naš postojnski „kapo“ dr. Deu je uže tri tedne pred volitvijo po hišah lazil, in ta gospod, ki ga sicer nij nikoli videti v našem predmestju „stari Majland“, ponižal se je zopet enkrat z našim kmetom govoriti in ga kot „gospoda“ pozdravljati in mu svojo advokatsko roko podajati. Nij se mu zdela roka našega tržana prezamazana, kakor sicer, češ, bode tržan po prijaznosti tega gospoda zanj in za njegovo nemškutarsko stranko popolnem vnet. Pa prevaral

se je dr. Deu, njegove besede: „gospod N. N. saj boste z nami volili“, šle so zdaj našim, od zadnjih volitev za deželni zbor sem uže bolj zavestnim in podučnim volilcem, pri jednem ušesu noter in pri drugem ven.

Kako pa je vendar to, vprašal bodeš dragi čitatelj, da je imel Vesteneck 37 glasov in dr. Poklukar pa 38, tedaj samo en glas večine. Na to je lahko odgovoriti; ko so namreč naši nasprotniki videli, da jim gre slabo in da je dve tretjini volilcev na naši strani, pazili so, kedaj se bodo izkaznice in listki mej volilce razdelili, da bodo nevednim volilcem njih kandidate na listek zapisali. In v resnici, ko so bile izkaznice razdeljene v soboto dné 28. pr. m. mej volilce, ki so prišli s polja domov, bili so uže naš gospod soseskini tajnik L. Kovačič, (za katerega bi bilo bolje, da bi se res svojega opravka držal, za kar je plačan, ne pa da svoj plačan čas trati za zdražbe zoper ljudstvo, kar mu morda enkrat še ne bo prav prišlo), dr. Devov pisar zagrizeni slovenozerec Usar in Janez Bizjak, vulgo Žabar, pri volilcih, jih s prva nagovarjali za njih stranko, in ko nijso s tem nič dosegli, nevednemu volilcu glasovalni listek z vsakaterimi zvijačami vzeli. Kjer nij bilo gospodarja doma, tamkaj so gospodinja pripravili, da jim je izkaznico in listek izročila. Listke si je na to dr. Deu do nedelje popoldne pridržal, in jih potem še le volilcem samolastno napisanim imenom „dr. Julius Vesteneck“ nazaj poslal.

Ko se je drugi dan v nedeljo ta perfidni Devov manever zvedel, bila je velika razburjenost od naše strani, in nevedni volilci, na to podučeni, zahtevali so od dr. Deua nazaj listke, in nekateri so zbrisali potem Vestenecka in dr. Poklukarja si zapisali.

Prekrižan je bil tedaj nemčurski manever vsaj nekoliko, a vse jedno napeli so nasprotniki v ponedeljek na volitveni dan vse žile, da bi zmagali. Tu so se v dvorišči in v veži grajskega poslopja listki volilcem kar iz rok trgali in z nasprotnim kandidatom popisavali. Pri tem je omeniti, da se je vse to vršilo v c. kr. davkariji in da se je pri tej poprav glasovalnih listkov posebno izkazal 18 letni mladenič in davkarski praktikant Viktor Grabner. Revež naj drugič v pisarni ostane in naj se uči!

Omeniti moram še nekega družega davkarskega uradnika, ki se je v svojej pijanosti proti tukajšnjemu narodnjaku prav surovo obnašal. — Neki volilec, čegar listek je bil tako prečrtan, da nij vedela volilna komisija, ali je dr. Poklukarja ali Vestenecka volil, bil je od gori imenovanega uradnika citiran, da naj se izreče, da je Vestenecka volil. In ko nij imel pravega poguma, obljubi mu drugi nemškutar petak za njegov glas, (se ve, da je bilo prepozno, ker se je uže skrutiniranje pričelo). Razume se samo ob sebi, da je nemčurska volilna komisija ta glas Vestenecku prištel, dasiravno je narodna manjšina komisije temu krivičnemu postopanju ugovarjala, kar se je v protokol sprejelo.

Zmaga naša je tedaj po pravici z dvema glasoma večine, in bila bi še sijajnejša, ko bi bili vsi narodni volilci k volitvi prišli. Mnogo je uzrok strahopezljivost volilcev, potem pa tudi ljubljanski semenj, kamor je nekaj volilcev odšlo. — Kak hud pritisk bil je od nasprotni strani, kaže nam sloveči dogodjaj: Narodni volilec hitel je s polja domov, da bi se volitve udeležil. Na poti sreča ga nem-

čurski agitator, ter ga terja za volilni listek, na kar ga on zavrne, da ga ima doma. — Pojdite domu po listek, udeležite se volitve, tukaj imate petak, pa volite Vestenecka. Volilec razjarjen ga zavrne, rekoč: „menite li, da jaz svoj glas za denar prodajam“, na kar se s koso na rami nazaj na polje vrne.

Razvidno je tedaj iz gori navedenih uzrokov, kako da je bilo mogoče, da je dobil Vesteneck 37 glasov. Nas pa le veselje navdaja, da smo dasiravno z večino jednega glasu saj čast našega trga rešili! To naše veselje bilo je še večje, ko nam je brzoiav iz Ljubljane novico prinesel, da smo tudi drugod z našimi kandidati prodrli, in Postojna je na ta dan pokazala svoj pravi narodni obraz, kar je bilo tudi uzrok, da so se naši nemčurji poskrili, njih „kapi“ še celo z brzovlakom odpeljali. — Pokazali smo pa tudi, da nij še središče celega Notranjskega za nas izgubljeno, ampak da bode kmalu čas prišel, ko bodemo tudi tukaj nemčurskemu molohu popolnem glavo strli, uže pri prihodnih deželnih volitvah, katerih zdaj kmalu pričakujemo.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Celovec 5. junija. Danes so v kmet-skih občinah izvoljeni Nischelwitzer, Wrann in Lax, ti vsi od liberalne, a Ottitsch od konservativne stranke. (Torej Slovenci so z Einspielerjem in Nestejem zopet propali. Ur.)

Domače stvari.

— (Minister baron Horst) izjavlja po „Laid. Ztg.“, da on nij vedel, da ga je narodna konservativna stranka vélicega posestva na Kranjskem postavila za kandidata. Ker g. minister to trdi, moramo mu verjeti. Sicer pa se nam treba zdi povedati to, kar smo poizvedeli o tej kandidaturi in sicer iz ust samih ustavovernih vélikih posestnikov. Voditeljem te stranke je došlo pismo od „prvega kavalirja“ kneza Karlosa Auersperga, v katerem je bila izrečena želja, da bi ustavoverna stranka volila g. ministra Horsta v državni zbor. Baron Horst je bil dozdej poslanec vélicega posestva na zgorenjem Avstrijskem, ki ga pa nij več hotelo kandidirati. Pri shodu kranjskih ustavovernih vélikih posestnikov se je tudi Horstova kandidatura priporočevala, a bila od večine ovržena, in kakor je znano, sta bila kot kandidata sprejeta baron Švegelj in baron Tauferer. V shodu konservativno-narodnih vélikih posestnikov je tudi od veljavnega moža bil priporočan baron Horst, in kakor se je iz njegovega govora izpoznalo, priporočal ga je vsled na Dunaji sklenenega kompromisa. O jednacem priporočilu kneza Auersperga ustavovernej stranki se tu nij vedelo. Horstova kandidatura je končno bila sprejeta, pa le z ozirom na veliko veljavo gospoda, ki ga je priporočal. Konservativno-narodni véliki posestniki so pri volitvi rešili svojo besedo, in volili barona Horsta. Zakaj pa knez Karlos Auerspergov predlog nij našel ugodnega odmeva pri Apfaltrernu in ustavoverno-kranjskih tovariših, ne vemo, k večjemu slutimo. Največja modrost avstrijsko nemškega ustavoverstva ima namreč zdaj pribežališče v kranjskem vélikem posestvu. „Prvi kavalir“ Avstrije, Karlos Auersperg je proti Abfaltrernom in Vestenekom kar prava muha.

— (Kamniški g. Kece) je včeraj pred delegirano sodnijo tožil po svojem zastopniku dr. Supanu urednika „Slovenskega Naroda“ po § 19 tiskovne postave, ali urednik je bil nekrivega izpoznal.

— (Razbojnik Pahole ulovljen.)

Grozno umorstvo, katero se je dogodilo dne 20. sušca 1877 v Oplotnici blizu Konjic, je gotovo še v živem spominu. Kmetica Ana Gajšek je bila namreč onega dne na grozen način umorjena, ter orošana vsega, kar se je dalo odnesti. Enega razbojnikov so sicer tačas prijeli ter v dolgoleten zapor obsodili, ali glavni morilec, neki Janez Pahole, rodom iz Premysla na Češkem je všel ter izginil, da nij bilo do zdaj ne duha ne sluha po njem. Še le leta 1876 je bil izpuščen v Karlavi iz ječe, kjer je zavoljo zločina ubojstva presedel cela 4 leta. Čeravno je pri ubojstvu v Oplotnici bil v prst desne roke vgriznen, ter z nožem na hrbtu in na roki ranjen, čeravno so ga povod iskali in zasledovali, vendar ga roka pravice dolgo nij mogla prijeti. Še le nedavno dobilo je mestno poglavarstvo v Mariboru nepodpisano pismo, da je morilec Pahole v Zagrebu in da služi kot zidarski delavec. Vsled tega pisma prišel je pretečeni teden komisar mariborske policije, spremljan od enega stražarja, v Zagreb, da bi prijel onega morilca. Ali Pahole, kateri se je s svojo sestro pod tujim imenom v Zagrebu zadrževal, je bil uže zvedel kaj ga čaka. Uže dan prej, ko je komisar iz Maribora prišel, ga nij bilo več na delo, in zvedelo se je, da je odšel v Veliko-Gorico. Policija ga je iskala tudi tam, ali zastonj; ljudje so govorili, da je pobegnil v Sisek, kamor ga je komisar zasledoval, ali tudi tam ga nijso mogli dobiti. Kakor čujem — piše se v „Gosp.“, — posrečilo se je komisarju, kateri se je bil iz Siska vrnil zopet v Gorico, prijeti morilca s pomočjo žandarjev v nekej hosti blizu Leskenika. Dolgo se je zločinec odtegoval pravici, ali všel jej vendar nij; zdaj bode imel čas premišljevat, da na svetu nij nič tako skrito, da bi ne bilo enkrat očitno.

Dunajska borza 5. julija.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

šnotni drž. dolg v bankovseh	65	95	kl
šnotni drž. dolg v srebru	68	65	
zlata renta	78	25	
1860 drž. posojilo	126	50	
Akcije narodne banke	818	—	
Kreditne akcijske	265	75	
London	116	—	
Srebro	—	—	
Napol	9	22 1/2	
C. kr. cekini	5	49	
Državne marke	57	—	

Potrtega srca dajemo vsem sorodnikom in znancem žalostno vest na znanje, da je denes zjutraj iskreno ljubljena mati, oziroma sestra, gospa

Ana Perona,

zaspala v gospodu v 77. letu svoje dobe, previdena se sv. zakramenti za umirajoče.

Truplo drage ranjce preneslo se je v soboto 5. t. m. ob 6. uri popoldne, iz hiše št. 2 na sv. Jakopa trgu, k sv. Krištofu.

Sv. maša zadušnica brala bode se 9. t. m. ob 8. uri zjutraj v Šentjakopske cerkvi.

Lehka jej zemljica!

V Ljubljani, 4. julija 1879. (302)

Ludvik Perona, Ivana Križanič, sin. sestra.

Lepe in po ceni klobuke in čepke,

kakor tudi

kožuhovino

prodaja

Anton Krejči,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledališnih ulic. (285-3)

Organist

z dobrimi spričali, kateri bi tudi službo mežnarja opravljal, išče službo; pisma naj se blagovolijo pošiljati pod naslovom:

J. M. Organist,
Poste restante v Idriji.

(300-2)

3000 gold.

po 6% se posodi na zemljišča. — Natančneje o tem se izve pri dr. Alfons Mosche-tu v Ljubljani. (301)

Mlin na prodaj.

Pol ure od mesta in železniške postaje Ormož je mlin z oljarnico na prodaj. Mlin kakor tudi gospodarsko poslopje je zidano. Pogoji so ugodni. Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri Juriju Jesih-u, posestniku v Pavlovcih poleg Ormoža, kjer se pogoji natančneje poizvedó. (299-2)

Oznanilo.

Cestni odbor okolice ljubljanske (291-2)

bode imel

javno dražbo za posipanje cele dolžine nove ceste pod Gumniščami

7. julija t. l.

ob 9. uri zjutraj pod Pijavogoriškim hribom. Podvzetniki se vabijo priti tja. Vsaki ima uložiti od cele svote 6000 gold., na kolikor je delo preračunjeno, 10% vaduma.

Najboljše sremško vino

dobiva se liter po 40 kr.

v gostilni „Pri lipi“

Sè spoštovanjem

Karel Simon.

(297-2)

Epilepsijo (božjast)

zdravi pismeno specialni zdravnik dr. Killisch v Dresden-u (Neustadt). Največje izkustvo, ker je zdravil uže v črez 11.000 slučajih. (156-9)

Tujci.

4. julija:

Evropa: Brühl iz Trsta.
Pri bavarskem dvoru: Kröll iz Tirolskega. — Košar iz Trnovega.
Pri avstrijskem cesarju: Beseljak iz Banjaluke.

**Glavno zalogo
naturnih rudninskih vodâ**

ima

Peter Lassnik

v Ljubljani.

Uže 23 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodâmi daje ne samo sanitatnemu uradu, nego tudi vsakemu izmej p. n. naročnikov izvirne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko sam preveri, da so sklenice napolnene s pravimi in frišnimi zdolaj imenovanimi studenci, ter prosi za mnogoštevilno obiskavanje, obljudljajoč točno postrežbo.

Adelaidin studenec, Bilinska kislina voda, Hebska (Eger) Frančeva voda, slani studenec in travniški studenec, Emski Viktoriastudenec, Emski hrenčeki, Friedrichshallna grenka voda, Franc Josipov grenki vir; Gleichenbergski Konstantinov studenec, Sv. Ivana vir, Klavzanski jekleni vir in Gleichenbergska slanica; Giesshüblerska kislina voda, Halska jedna voda; Karlsbadška mlinska, gradska voda in vrelc; Marienbadška krizka voda, Preblavska kislina voda, Bilnaska grenka voda, Pirmondška jeklena voda, Rodanjska kislina voda, Rakoczy-grenka voda, Recoaro-jeklena voda, Rogatska kislina voda, Rimski studenec (Koroška kislina), Ofenski Viktoriastudenec, Saldschützka grenka voda, Selterzerjeva voda, Ščavniska kislina, Sv. Lovrencija jeklena kislina, Wilhelmov studenec Kronthalski, Karlsbadška vrelska sol, Marienbadška sol in Halska jedna sol. (275-6)

V Celji,

Zaradi izseljenja!

V Celji,

Reelna razprodaja!

V kratkem času bomo morali svoja prostora izprazniti, zato bomo pričeli z dnem 15. junija t. l. za malo časa

pošteno razprodajo

svoje zaloge sukna, platna, manufakturnega in modernega blaga, in tudi

šivalne stroje vseh sistemov

po jako znižanej ceni.

Razprodalo bode se popolnem tudi posamezne reči, kakor:

solčnike, slamnike, blago za tkanje, perilo, lišpi, traké, gumbe in ovratnike.

Slavno p. n. občinstvo vabimo uljudno za nakupovanje ob tej mu ugodnej prilici.

Z vsem poštovanjem (281-8)

G. Schmidl & Comp.,

v Celji, poštna ulica št. 36,

trgovina se suknom, z običajnim, manufakturnim in modnim blagom, in zaloga šivalnih strojev.

poštna ulica 36.

Zaradi izseljenja!

poštna ulica 36.